

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 764/2008 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 9 юли 2008 година****относно установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои национални технически правила за продукти, законно предлагани на пазара в други държави-членки, и за отмяна на Решение № 3052/95/ЕО****(Текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 37 и 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Вътрешният пазар обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки е осигурено от Договора, забраняващ мерки с равностоен ефект на количествени ограничения върху вноса. Забраната се отнася до всяка национална мярка, която може да възпрепятства пряко или непряко, действително или потенциално, търговията със стоки в рамките на Общността.

(2) Пред свободното движение на стоки между държавите-членки могат незаконно да бъдат създадени препятствия от компетентните органи на държавите-членки, които при липсата на хармонизирано законодателство прилагат по отношение на продукти, които се предлагат законно на пазара на други държави-членки, технически правила, поставящи изисквания, които трябва да бъдат спазени от тези продукти, като например правила относно наименованието, формата, размера, теглото, състава, външния вид, етиктирането и опаковката. Прилагането на такива правила за продукти, предлагани законно на пазара в друга държава-членка, може да е в противоречие с членове 28 и 30 от Договора, дори ако те се прилагат за всички продукти без разграничение.

(3) Принципът на взаимно признаване, произтичащ от съдебната практика на Съда на Европейските общности, е едно от средствата за осигуряване на свободното движение на стоки в рамките на вътрешния пазар. Взаимното признаване се прилага за продукти, които не са предмет на уреждане от законодателството на Общността за хармонизация, или за аспекти на продукти, попадащи извън приложното поле на това законодателство. Съгласно този принцип държава-членка не може да забрани продажбата на нейна територия на продукти, законно предлагани на пазара в друга държава-членка, даже и ако тези продукти са произведени в съответствие с технически правила, различни от тези, които се прилагат за местните продукти. Единственото изключение от този принцип са ограничения, оправдани въз основа на съображенията, установени в член 30 от Договора, или въз основа на други императивни съображения от обществен интерес, които са пропорционални на преследваната цел.

(4) Все още съществуват много проблеми по отношение на правилното прилагане на принципа на взаимно признаване от държавите-членки. Следователно е необходимо да бъдат създадени процедури, свеждащи до минимум възможността технически правила да създават незаконни пречки пред свободното движение на стоки между държавите-членки. Отсъствието на такива процедури в държавите-членки създава допълнителни пречки пред свободното движение на стоки, тъй като разколебава предприятията да продават продуктите си, законно предлагани на пазара в друга държава-членка, на територията на държавата-членка, прилагаща технически правила. Проучванията показваха, че много предприятия, по-специално малките и средните предприятия (МСП), или адаптират продуктите си, за да отговарят на техническите правила на държавите-членки, или се въздържат от предлагането им на пазара на тези държави-членки.

(5) Компетентните органи също така не разполагат с подходящи процедури за прилагане на техническите си правила за конкретни продукти, предлагани законно на пазара в друга държава-членка. Липсата на такива процедури вреди на тяхната способност за оценяване на съответствието на продуктите съгласно Договора.

(6) В Резолюцията на Съвета от 28 октомври 1999 г. относно взаимното признаване ⁽³⁾ се отбелязва, че икономическите оператори и гражданите не винаги използват правилно и пълноценно принципа на взаимно признаване, тъй като не

⁽¹⁾ ОВ С 120, 16.5.2008 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 21 февруари 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 23 юни 2008 г.

⁽³⁾ ОВ С 141, 19.5.2000 г., стр. 5.

- познават достатъчно добре този принцип и неговите оперативни последици. С нея държавите-членки се приканват да разработят подходящи мерки, за да осигурят на икономическите оператори и на гражданите ефективна рамка за взаимно признаване, *inter alia* чрез ефективно разглеждане на запитвания от икономически оператори и граждани и чрез бърз отговор на тези запитвания.
- (7) Европейският съвет от 8 и 9 март 2007 г. подчерта важността да се даде нов тласък на вътрешния пазар на стоки чрез укрепване на взаимното признаване, като същевременно се гарантира висока степен на безопасност и защита на потребителите. Европейският съвет от 21 и 22 юни 2007 г. подчерта, че по-нататъшното укрепване на четирите свободи на вътрешния пазар (свободното движение на стоки, лица, услуги и капитали) и подобряването на неговото функциониране остават от първостепенно значение за растежа, конкурентоспособността и заетостта.
- (8) Гладкото функциониране на вътрешния пазар на стоки изисква адекватни и прозрачни средства за решаване на проблемите, предизвиквани от прилагането на техническите правила на определена държава-членка за конкретни продукти, предлагани законно на пазара в друга държава-членка.
- (9) Настоящият регламент не следва да засяга по-нататъшното хармонизиране на технически правила, когато това е целесъобразно, с оглед подобряване функционирането на вътрешния пазар.
- (10) Пречки пред търговията могат да произтичат и от други видове мерки, които попадат в приложното поле на членове 28 и 30 от Договора. Тези мерки могат да включват например технически спецификации, изготвени за процедури по възлагане на обществени поръчки, или задължения за използване на официалните езици в държавите-членки. Въпреки това тези мерки не следва да представляват техническо правило по смисъла на настоящия регламент и следователно не следва да попадат в неговото приложно поле.
- (11) Технически правила по смисъла на настоящия регламент понякога се прилагат по време на и посредством процедури за задължително предварително разрешение, установени от законодателството на дадена държава-членка, в съответствие с които преди продукт или тип продукт да може да бъде пуснат на пазара на държава-членка или на част от него, компетентният орган на тази държава-членка следва да даде своето формално разрешение по подадено заявление. Наличието на такива процедури само по себе си ограничава свободното движение на стоки. Следователно, за да бъде обоснована от гледна точка на основния принцип на свободното движение на стоки в рамките на вътрешния пазар, съответната процедура за задължително предварително разрешение следва да преследва цел от обществен интерес, призната от правото на Общността, да бъде недискриминационна и пропорционална; тоест тя следва да осигурява по подходящ начин постигането на преследваната цел, но да не надхвърля необходимото за постигането ѝ. Съответствието на тази процедура с принципа на пропорционалност следва да бъде оценявано в светлината на съображенията, изложени в практиката на Съда на Европейските общности.
- (12) Изискването пускането на пазара на определен продукт да подлежи на предварително разрешение не следва, само по себе си, да представлява техническо правило по смисъла на настоящия регламент, така че актовете за недопускане или отстраняване на даден продукт от пазара, изключително въз основа на съображения, че за него няма валидно предварително разрешение, не следва да представляват акт, по отношение на който се прилага настоящият регламент. Когато обаче е подадено заявление за такова задължително предварително разрешение за определен продукт, всеки акт, който се предвижда да бъде постановен за отхвърляне на заявлението въз основа на техническо правило, следва да се постановява в съответствие с настоящия регламент, така че заявителят да може да се възползва от процедурната защита, която настоящият регламент предвижда.
- (13) Актовете на националните съдилища, с които се преценява законността на случаите, в които, вследствие на прилагането на техническо правило, продукти, законно предлагани на пазара в една държава-членка, не получават достъп до пазара на друга държава-членка или с които се налагат санкции, следва да се изключат от приложното поле на настоящия регламент.
- (14) Оръжията са продукти, които могат да представляват сериозен риск за здравето и безопасността на хората, както и за обществената сигурност в държавите-членки. Някои конкретни типове оръжия, законно предлагани на пазара в една държава-членка, могат, от съображения за защита на здравето и безопасността на хората и предотвратяването на престъпления, да подлежат на ограничителни мерки в друга държава-членка. Такива мерки могат да включват специални проверки и разрешения преди оръжията, законно предлагани на пазара в определена държава-членка, да бъдат пуснати на пазара на друга държава-членка. Следователно на държавите-членки следва да бъде разрешено да не допускат пускането на оръжия на своите пазари, докато техните национални процедурни изисквания не бъдат напълно спазени.
- (15) Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите ⁽¹⁾ уточнява, че на пазара могат да се пускат само безопасни продукти, и установява задълженията на производителите и дистрибуторите по отношение на безопасността на продуктите. Тя дава на компетентните органи право да налагат с незабавно действие забрана на опасни продукти, или временна забрана на продукти, които могат да бъдат опасни, за периода, необходим за извършване на различни проверки, контрол и оценки за безопасност. Тя също така дава на органите право да предприемат необходимите действия за изпълнението, с необходимата бързина, на съответните мерки, като например посочените в член 8, параграф 1, букви б)–е) от нея, когато продуктите представляват сериозен риск. Следователно мерките, предприемани от компетентните органи на държавите-членки съгласно националното законодателство, приети в изпълнение на член 8, параграф 1, букви г)–е), и член 8, параграф 3 от същата директива, следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4.

- (16) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽¹⁾, създава, *inter alia*, система за бързо предупреждаване за пряк или косвен риск за здравето на хората, произтичащ от храни или фуражи. Регламентът задължава държавите-членки да уведомяват незабавно Комисията, в съответствие със системата за бързо предупреждение, за всички мерки, които предприемат с цел ограничаване на пускането на пазара, изтегляне от пазара или изземване на храни или фуражи, с цел защита на здравето на хората, и които изискват бързи действия. Поради това от приложното поле на настоящия регламент следва да се изключат мерките, предприемани от компетентните органи на държавите-членки съгласно член 50, параграф 3, буква а) и член 54 от същия регламент.
- (17) Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателство в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽²⁾ установява общите правила за осъществяване на официалния контрол за проверка на съответствието с правилата, имащи за цел, по-специално, предотвратяване, отстраняване или намаляване до приемливи нива на риска за хората и животните, пряко или чрез заобикалящата ги среда, и гарантиране на лоялните практики в търговията с храни и фуражи, както и защита на интересите на потребителите, включващи етикетирание на фуражите и храните и други форми на информация за потребителите. Той определя конкретна процедура, за да гарантира, че икономическите оператори ще коригират несъответствието с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Следователно мерките, предприемани от компетентните органи на държавите-членки съгласно член 54 от същия регламент, следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящия регламент. При все това, мерките, които са предприети или е предвидено да бъдат предприети от компетентните органи, въз основа на национални технически правила, следва да попадат в приложното поле на настоящия регламент, доколкото тези мерки не засягат целите на Регламент (ЕО) № 882/2004.
- (18) Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) ⁽³⁾ предвижда процедура за издаване на разрешително за въвеждане в експлоатация на годния за употреба подвижен състав, като оставя място за прилагане на някои национални правила. Следователно мерките, предприети от компетентните органи съгласно член 14 от същата директива, следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящия регламент.
- (19) Директива 96/48/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове ⁽⁴⁾ и Директива 2001/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската конвенционална железопътна система ⁽⁵⁾ предвиждат поетапно хармонизиране на системи и операции посредством постепенно приемане на технически спецификации за оперативна съвместимост. Следователно системите и съставните елементи на оперативната съвместимост, попадащи в приложното поле на тези директиви, следва да се изключат от приложното поле на настоящия регламент.
- (20) Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти ⁽⁶⁾ установява система за акредитация, която гарантира взаимното приемане на равнището на компетентност на органите за оценяване на съответствието. Следователно компетентните органи на държавите-членки не следва повече да отхвърлят протоколи от изпитвания и сертификати, издадени от акредитиран орган за оценяване на съответствието, въз основа на съображения, свързани с компетентността на този орган. Освен това държавите-членки могат да приемат също така протоколи от изпитвания и сертификати, издадени от други органи за оценяване на съответствието, в съответствие с правото на Общността.
- (21) Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество ⁽⁷⁾ задължава държавите-членки да уведомяват Комисията и останалите държави-членки относно проектите на технически регламенти, свързани с всякакви продукти, включително селскостопански и рибни продукти, и да излагат съображенията, налагащи въвеждането на такива регламенти. Въпреки това е необходимо да се гарантира, че след приемането на такива технически регламенти принципът на взаимно признаване се прилага правилно в отделните случаи спрямо конкретни продукти. Настоящият регламент установява процедура за прилагане на принципа на взаимно признаване в отделни случаи, посредством задължението на компетентните органи да посочват съображенията от техническо или научно естество, поради които конкретният продукт в настоящата си форма не може да бъде предлаган на пазара в дадената
-
- ⁽¹⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 202/2008 на Комисията (ОВ L 60, 5.3.2008 г., стр. 17).
- ⁽²⁾ ОВ L 165, 30.4.2004 г. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).
- ⁽³⁾ ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44.
- ⁽⁴⁾ ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 6. Директива, последно изменена с Директива 2007/32/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 2.6.2007 г., стр. 63).
- ⁽⁵⁾ ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2007/32/ЕО.
- ⁽⁶⁾ Вж. страница 30 от настоящия брой на Официален вестник.
- ⁽⁷⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Директива 2006/96/ЕО на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 81).

- държава-членка, в съответствие с членове 28 и 30 от Договора. В контекста на настоящия регламент „данни“ не следва да се разбира като доказателства в юридическия смисъл. В контекста на настоящия регламент органите на държавите-членки не са задължени да обосновават самото техническо правило. При все това, те следва да обосноват, както е предвидено в настоящия регламент, евентуалното прилагане на техническото правило спрямо продукт, който се предлага законно на пазара в друга държава-членка.
- (22) В съответствие с принципа на взаимно признаване, установената в настоящия регламент процедура следва да предвижда, че компетентните органи съобщават на икономическия оператор, във всеки отделен случай, въз основа на приложимите налични технически или научни елементи, че съществуват императивни съображения от обществен интерес за налагането на национални технически правила за съответния продукт или тип продукт и че не могат да се използват по-малко ограничителни мерки. Писменото уведомление следва да даде възможност на икономическия оператор да представи коментари относно всички значими аспекти на акта за ограничаване на достъпа до пазара, който компетентните органи имат намерение да постановят. При липса на отговор от икономическия оператор, нищо не пречи на компетентния орган да предприеме действия след изтичането на крайния срок за представяне на тези коментари.
- (23) Понятието „императивни съображения от обществен интерес“, на което се позовават някои разпоредби от настоящия регламент, е развиващо се понятие, разработено от Съда на Европейските общности в практиката му във връзка с членове 28 и 30 от Договора. Това понятие обхваща, *inter alia*, ефективността на данъчния контрол, почтеността на търговските сделки, защитата на потребителите, опазването на околната среда, поддържането на разнообразие на пресата и риска от нанасяне на сериозна вреда на финансовото равновесие на системата за социална сигурност. Такива императивни съображения могат да оправдаят прилагането на технически правила от компетентните органи. Такова прилагане обаче не следва да представлява средство за произволна дискриминация, нито прикрито ограничение на търговията между държавите-членки. Освен това принципът на пропорционалност следва винаги да се спазва, като се отчита дали компетентните органи действително са използвали най-малко ограничителната мярка.
- (24) При прилагането на процедурата, установена в настоящия регламент, компетентният орган на държавата-членка не следва да изтегля от пазара или да ограничава пускането на нейния пазар на продукт или тип продукт, законно предлаган на пазара в друга държава-членка. Въпреки това е целесъобразно компетентният орган да може да приема временни мерки, когато се налага бърза намеса с цел да се предотврати увреждането на безопасността и здравето на ползвателите. Такива временни мерки могат също така да бъдат приемани от компетентния орган, за да се предотврати пускането на пазара на продукт, за чието предлагане на пазара съществува обща забрана по съображения, свързани с обществения морал или обществената сигурност, включително предотвратяването на престъпления. Поради това, на всеки етап от процедурата, установена в настоящия регламент, на държавите-членки следва да се предоставя възможност при такива обстоятелства да спират предлагането на своите територии на определен продукт или тип продукт.
- (25) Всеки акт, за който се прилага настоящият регламент, следва да посочва наличните средства за правна защита, така че икономическите оператори да могат да се обърнат към компетентния национален съд.
- (26) Целесъобразно е икономическият оператор да бъде информиран също така относно наличието на извънсъдебни механизми за разрешаване на спорове, като например системата SOLVIT, за да се избегнат правната несигурност и съдебните разходи.
- (27) След като компетентният орган постанови акт за изключване на определен продукт въз основа на техническо правило в съответствие с процедурните изисквания на настоящия регламент, за никое по-нататъшно действие, предприето във връзка с този продукт, което се основава на същия акт и на същото техническо правило, не следва да се прилагат изискванията на настоящия регламент.
- (28) За вътрешния пазар на стоки е важно да се осигури достъп до националните технически правила, така че предприятията, и по-специално МСП, да могат да събират надеждна и точна информация относно действащото законодателство.
- (29) Следователно е необходимо да се прилагат принципите на административно опростяване, *inter alia*, чрез създаването на система от звена за контакт относно продукти. Тя трябва да бъде разработена така, че да осигурява на предприятията достъп до информацията по прозрачен и точен начин, за да могат да се избегнат забавянето, разходите и възпиращото действие, предизвикани от националните технически правила.
- (30) С цел да се улесни свободното движение на стоки, звената за контакт относно продукти следва да осигуряват безплатно информация за техните национални технически правила и прилагането на принципа на взаимно признаване в областта на продуктите. Звената за контакт относно продукти следва да бъдат адекватно оборудвани и обезпечени с ресурси, както и насърчавани да разпространяват информацията чрез уебсайт, както и на други езици на Общността. Звената за контакт относно продукти също така биха могли да предоставят на икономическите оператори допълнителна информация или мнения по време на процедурата, установена в настоящия регламент. За предоставянето на допълнителна информация звената за контакт относно продукти могат да начисляват такси, съразмерни на разходите за информацията.
- (31) Тъй като създаването на звена за контакт относно продукти не следва да оказва влияние върху разпределението на функциите между компетентните органи в регулаторните системи на държавите-членки, следва да бъде възможно държавите-членки да създават звена за контакт относно продукти съгласно регионалната или местната компетент-

ност. Държавите-членки следва да имат възможност да поверят ролята на звена за контакт относно продукти на вече съществуващи звена за контакт, създадени в съответствие с други общностни инструменти, с цел да се избегне ненужното увеличаване на броя на звената за контакт и да се опростят административните процедури. Държавите-членки следва също така да имат възможност да поверят ролята на звена за контакт относно продукти не само на съществуващите служби в рамките на публичната администрация, но и на националните центрове в рамките на системата SOLVIT, търговските камари, съсловните или частните организации, с цел да не се увеличават административните разходи за предприятията и за компетентните органи.

(32) Държавите-членки и Комисията следва да бъдат насърчавани да работят в тясно сътрудничество, за да улеснят обучението на служителите, работещи в звената за контакт относно продукти.

(33) С оглед на разработването и създаването на паневропейски електронноправителствени услуги и подкрепящите съвместими телематични мрежи, следва да се предвиди възможността за създаването на електронна система за обмен на информация между звената за контакт относно продукти, в съответствие с Решение 2004/387/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно взаимно предоставяне на паневропейски електронноправителствени услуги за публичните администрации, стопанските предприятия и гражданите (IDABC) ⁽¹⁾.

(34) За да се осигури информация за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат създадени надеждни и ефикасни механизми за наблюдение и оценка, така че да се повишат знанията относно функционирането на вътрешния пазар на стоки в сектори, които не са предмет на хармонизиране, и да се гарантира, че принципът на взаимно признаване се прилага надлежно от компетентните органи на държавите-членки. Тези механизми не следва да надхвърлят необходимостта за постигането на тези цели.

(35) Настоящият регламент се прилага само за продукти или специфични характеристики на продукти, които не са предмет на общностни мерки за хармонизация, имащи за цел премахването на пречките пред търговията между държавите-членки, които са резултат от съществуването на различаващи се национални технически правила. Разпоредбите на такива мерки за хармонизация често са изчерпателни, като в такъв случай държавите-членки не могат да забраняват, ограничават или възпрепятстват пускането на пазара на своите територии на продукти, при които са спазени тези мерки. Някои общностни мерки за хармонизация обаче позволяват на държавите-членки да налагат допълнителни технически условия за пускането на даден продукт на техния пазар. Такива допълнителни условия следва да се подчиняват на разпоредбите на членове 28 и 30 от Договора и на разпоредбите на настоящия регламент. Следователно с оглед на ефикасното прилагане на настоящия регламент, е целесъобразно Комисията да изготви примерен, неизчерпателен списък с продукти, които не са предмет на хармонизиране на общностно равнище.

(36) Схемата за наблюдение, въведена с Решение № 3052/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1995 г. за установяване на процедура за обмен на информация относно взети национални мерки, които дерогират принципа на свободното движение на стоки в рамките на Общността ⁽²⁾, се оказа до голяма степен неуспешна поради това, че нейното въвеждане не осигури на Комисията достатъчно информация за идентифициране на секторите, където хармонизацията би могла да бъде целесъобразна. Тя не доведе и до бързо разрешаване на някои проблеми, свързани със свободното движение. Следователно Решение № 3052/95/ЕО следва да бъде отменено.

(37) Целесъобразно е да се въведе преходен период за прилагането на настоящия регламент, за да се даде възможност на компетентните органи да се адаптират към предвидените в него изисквания.

(38) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно премахването на техническите пречки пред свободното движение на стоки между държавите-членки, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, и следователно, поради мащаба и последиците си, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимостта за постигане на тази цел.

(39) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

ПРЕДМЕТ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Предмет

1. Целта на настоящия регламент е да укрепи функционирането на вътрешния пазар, като подобри свободното движение на стоки.

2. Настоящият регламент определя правилата и процедурите, които трябва да се следват от компетентните органи на държава-членка, когато постановяват или възнамеряват да постановят акт, както е посочено в член 2, параграф 1, който би затруднил свободното движение на продукт, предлаган законно на пазара в друга държава-членка и за който се прилага член 28 от Договора.

⁽²⁾ ОВ L 321, 30.12.1995 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽¹⁾ ОВ L 144, 30.4.2004 г.

3. Той също така предвижда създаването на звена за контакт относно продукти в държавите-членки, които да допринесат за постигането на целта на настоящия регламент, установена в параграф 1.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за административни актове, адресирани до икономически оператори, които са постановени или се предвижда да бъдат постановени, въз основа на техническо правило, съгласно определението в параграф 2, по отношение на какъвто и да е продукт, включително селскостопански и рибни продукти, предлагани законно на пазара в друга държава-членка, когато прекият или непрекият ефект от този акт е един от следните:

- а) забрана за пускане на пазара на този продукт или тип продукт;
- б) промяна или допълнително изпитване на този продукт или тип продукт преди да е възможно неговото пускане или оставане на пазара;
- в) изтегляне на този продукт или тип продукт от пазара.

За целите на първа алинея, буква б), промяна на продукта или на типа продукт означава всяка промяна на една или няколко характеристики на продукт или тип продукт, както са изброени в параграф 2, буква б), подточка i).

2. За целите на настоящия регламент, техническо правило е всяка законова, подзаконова или административна разпоредба на държава-членка:

- а) която не е предмет на хармонизиране на общностно равнище; и
- б) която забранява предлагането на пазара на определен продукт или тип продукт на територията на тази държава-членка, или чието спазване е задължително при предлагането на пазара на определен продукт или тип продукт на територията на тази държава-членка, и която предвижда:
 - i) характеристиките, изисквани по отношение на този продукт или тип продукт, като например ниво на качество, производителност, безопасност или размери, включително изискванията, приложими за продукта или типа продукт по отношение на името, под което се продава, терминологията, символите, изпитването и методите за изпитване, опаковката, маркировката или етикетването; или
 - ii) всяко друго изискване, наложено върху продукта или типа продукт, с цел защита на потребителите или опазване на околната среда, което влияе върху

жизнения цикъл на продукта след пускането му на пазара, като например условия за употреба, рециклиране, повторна употреба или излизане от употреба, в случаите, когато тези условия могат съществено да повлияят върху състава, характера или предлагането на пазара на продукта или типа продукт.

3. Настоящият регламент не се прилага за:

- а) актове с правораздавателен характер, постановени от национални съдилища;
- б) актове с правораздавателен характер, взети от органи на наказателното преследване в хода на разследването или на наказателното преследване за престъпление, по отношение на терминологията, символите или други съществени позовавания на противоконституционни или престъпни организации или престъпления от расистко или ксенофобско естество.

Член 3

Отношение с други разпоредби на правото на Общността

1. Настоящият регламент не се прилага спрямо системи или компоненти за оперативна съвместимост, попадащи в приложното поле на директиви 96/48/ЕО и 2001/16/ЕО.

2. Настоящият регламент не се прилага в случай на мерки, предприети от органи на държавите-членки съгласно:

- а) член 8, параграф 1, букви г)–е) и член 8, параграф 3 от Директива 2001/95/ЕО;
- б) член 50, параграф 3, буква а) и член 54 от Регламент (ЕО) № 178/2002;
- в) член 54 от Регламент (ЕО) № 882/2004;
- г) член 14 от Директива 2004/49/ЕО.

ГЛАВА 2

ПРОЦЕДУРА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ТЕХНИЧЕСКИ ПРАВИЛА

Член 4

Информация относно продукта

Когато компетентният орган подложи продукт или тип продукт на оценка, за да прецени дали да постанови акт, посочен в член 2, параграф 1, той може да изиска от икономическия оператор, идентифициран в съответствие с член 8, при надлежно спазване на принципа на пропорционалност, по-специално всяко от следните:

- а) съответна информация относно характеристиките на въпросния продукт или тип продукт;

- б) съответна и леснодостъпна информация относно законното предлагане на продукта на пазара в друга държава-членка.

Член 5

Взаимно признаване на равнището на компетентност на акредитирани органи за оценяване на съответствието

Държавите-членки не могат да откажат приемане на сертификати или протоколи от изпитванията, издадени от орган за оценяване на съответствието, акредитиран в съответната област на дейност по оценяване на съответствието съгласно Регламент (ЕО) № 765/2008, въз основа на съображения, свързани с компетентността на този орган.

Член 6

Оценка на необходимостта от прилагане на техническо правило

1. Когато компетентен орган възнамерява да постанови акт, посочен в член 2, параграф 1, той изпраща на икономическия оператор, идентифициран съгласно член 8, писмено уведомление за това намерение, посочващо техническото правило, на което ще се основава актът, и съдържащо технически или научни данни, показващи че:

- а) актът, който възнамерява да постанови, е оправдан с оглед на някое от съображенията от обществен интерес, установени в член 30 от Договора, или на други императивни съображения от обществен интерес, и
- б) актът, който възнамерява да постанови, е целесъобразен за постигане на поставената цел, и не надхвърля необходимото за постигане на същата цел.

Всеки акт, който компетентният орган възнамерява да постанови, се основава на характеристиките на съответния продукт или тип продукт.

Засегнатият икономически оператор има на разположение най-малко двадесет работни дни след получаване на уведомлението, за да представи коментари. Срокът, в който може да се представят коментари, се посочва изрично в уведомлението.

2. Всеки акт, посочено в член 2, параграф 1, се постановява и съобщава на засегнатия икономически оператор и на Комисията в срок от двадесет работни дни от изтичането на крайния срок за получаване на коментари от страна на икономическия оператор съгласно параграф 1 от настоящия член. В акта надлежно се вземат предвид тези коментари и се посочват мотивите за него, включително причините за отхвърляне на аргументите, изложени от икономическия оператор, при наличие на такива, както и техническите или научни данни, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Компетентният орган може еднократно да удължи посочения в първа алинея срок с най-много двадесет работни дни, когато това е съответно обосновано от сложността на въпроса. Това удължаване се мотивира надлежно и се съобщава на икономическия оператор преди изтичането на първоначалния срок.

Във всеки акт, посочен в член 2, параграф 1, се посочват и съществуващите средства за правна защита съгласно действащото в съответната държава-членка право, както и сроковете, приложими към тези средства. Такъв акт може да бъде обжалван пред националните съдилища или други органи, компетентни да разглеждат жалби.

3. Ако след изпращане на писмено уведомление в съответствие с параграф 1 компетентният орган реши да не постановява акт, посочен в член 2, параграф 1 той незабавно уведомява заинтересования икономически оператор за това.

4. Когато компетентният орган пропусне да уведоми икономическия оператор за акта, посочен в член 2, параграф 1, в срока, предвиден в параграф 2 от настоящия член, се приема, че продуктът се предлага законно на пазара на тази държава-членка, що се отнася до прилагането на нейното техническо правило, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Член 7

Спиране на предлагането на продукт на пазара

1. По време на процедурата, предвидена в настоящата глава, компетентният орган не спира предлагането на въпросния продукт или тип продукт на пазара, освен когато:

- а) въпросният продукт или тип продукт, при нормални или разумно предвидими условия на употреба, представлява сериозен риск за безопасността и здравето на ползвателите; или
- б) предлагането на въпросния продукт или тип продукт на пазара е предмет на обща забрана в държавата-членка поради съображения за обществен морал или обществена сигурност.

2. Компетентният орган незабавно уведомява икономическия оператор, идентифициран в съответствие с член 8, и Комисията за всяко спиране на предлагането на пазара, посочено в параграф 1 от настоящия член. В случаите, посочени в параграф 1, буква а) от настоящия член, това уведомление се придружава с техническа или научна обосновка.

3. Всяко спиране на предлагането на продукт на пазара съгласно настоящия член може да се обжалва пред националните съдилища или други органи, които са компетентни да разглеждат жалби.

Член 8

Информация, предназначена за икономическия оператор

Позоваванията на икономическия оператор в членове 4, 6 и 7 се разглеждат като позовавания:

- а) на производителя на продукта, ако е установен в Общността, или лицето, което е пуснало продукта на пазара или е поискало от компетентния орган продуктът да бъде пуснат на пазара;

- б) когато компетентният орган не може да идентифицира и да установи данните за контакт на нито един от икономическите оператори, посочени в буква а) — на представителя на производителя, в случаите, когато производителят не е установен в Общността, или, ако няма установен в Общността представител — на вносителя на продукта;
- в) когато компетентният орган не може да идентифицира и да установи данните за контакт на нито един от икономическите оператори, посочени в букви а) и б) — на всяко лице, ангажирано професионално във веригата на доставка, чиято дейност може да окаже влияние върху някое от свойствата на продукта, което се регулира от прилаганото към него техническо правило;
- г) когато компетентният орган не може да идентифицира и да установи данните за контакт на нито един от икономическите оператори, посочени в букви а), б) и в) — на всяко лице, ангажирано професионално във веригата на доставка, чиято дейност не оказва влияние върху някое от свойствата на продукта, което се регулира от прилаганото към него техническо правило.

ГЛАВА 3

ЗВЕНА ЗА КОНТАКТ ОТНОСНО ПРОДУКТИ

Член 9

Създаване на звена за контакт относно продукти

- Държавите-членки определят звена за контакт относно продукти на своята територия и съобщават техните данни за контакт на другите държави-членки и на Комисията.
- Комисията изготвя и редовно актуализира списък на звената за контакт относно продукти и го публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. Комисията осигурява достъп до тази информация и чрез уебсайт.

Член 10

Задачи

- Звената за контакт относно продукти, при запитване от страна на, *inter alia*, икономически оператор или компетентен орган на друга държава-членка, предоставят следната информация:
 - техническите правила, приложими към конкретния тип продукт на територията, на която са установени тези звена за контакт относно продукти, и информация дали към този тип продукт има изискване за предварително разрешение съгласно законодателството на тяхната държава-членка, заедно с информация относно принципа на взаимно признаване и прилагането на настоящия регламент на територията на тази държава-членка;
 - данните за контакт на компетентните органи в тази държава-членка, даващи възможност за пряк контакт, включително на органите, които отговарят за надзора върху изпълнението на съответните технически правила на територията на тази държава-членка;

- средствата за правна защита, съществуващи по правило на територията на тази държава-членка в случай на спор между компетентните органи и икономически оператор.

2. Звената за контакт относно продукти отговарят в срок от петнадесет работни дни, считано от получаване на запитването, посочено в параграф 1.

3. Звената за контакт относно продукти в държавата-членка, в която съответният икономически оператор законно е предлагал съответния продукт на пазара, могат да предоставят на икономическия оператор или на компетентния орган, посочени в член 6, всяка относима информация или мнение.

4. Звената за контакт относно продукти не събират такса за предоставянето на информацията, посочена в параграф 1.

Член 11

Телематична мрежа

Комисията може, в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 13, параграф 2, да създаде телематична мрежа за прилагане на разпоредбите на настоящия регламент относно обмена на информация между звената за контакт относно продукти и/или компетентните органи на държавите-членки.

ГЛАВА 4

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 12

Задължения за представяне на доклади

1. Всяка държава-членка изпраща на Комисията ежегодно доклад за прилагането на настоящия регламент. Докладът съдържа най-малко следната информация:

- броя писмени уведомления, изпратени съгласно член 6, параграф 1, и типа на съответните продукти;
- достатъчно информация за всякакви актове, постановени съгласно член 6, параграф 2, включително съображенията, на които се основава актът, и типа на съответните продукти;
- броя актове, постановени съгласно член 6, параграф 3 и типа на съответните продукти.

2. На основа на информацията, предоставена от държавите-членки съгласно параграф 1, Комисията анализира актовете, постановени съгласно член 6, параграф 2, и оценява съображенията, на които се основават.

3. В срок до 13 май 2012 г. и на всеки пет години след това Комисията извършва преглед на прилагането на настоящия регламент и представя на Европейския парламент и Съвета доклад във връзка с това. Когато е уместно, Комисията може да приложи към доклада предложения с цел подобряване на свободното движение на стоки.

4. Комисията изготвя, публикува и редовно актуализира неизчерпателен списък с продукти, които не са предмет на уреждане от законодателство на Общността за хармонизация. Тя осигурява достъп до този списък чрез уебсайт.

Член 13

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага процедурата по консултиране, предвидена в член 3 от Решение 1999/468/ЕО, в съответствие с член 7, параграф 3 и член 8 от него.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 9 юли 2008 година.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

Член 14

Отменя

Решение № 3052/95/ЕО се отменя, считано от 13 май 2009 г.

Член 15

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага от 13 май 2009 г.

За Съвета

Председател

J.-P. JOUYET